

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 6 augustus 1986 door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot wijziging voor het Vlaamse Gewest, van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt, en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning", heeft op 18 september 1986 het volgende advies gegeven :

I. VOORAFGAANDE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp vervangt artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 waarin, ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 48 en 57, § 1, van de Stedebouwwet van 29 maart 1962, de publiekrechtelijke rechtspersonen worden aangewezen waarvoor in een bijzondere regeling voor het indienen en het behandelen van een aanvraag om een bouw- of verkavelingsvergunning is voorzien.

Gelet op de bevoegdheid welke met betrekking tot de stedebouw en de ruimtelijke ordening door artikel 6, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aan de Gewesten is toegekend, mag de vraag worden gesteld waarom de gelegenheid niet te baat is genomen om voor het Vlaamse Gewest de bestaande regeling in haar geheel te herschrijven en tot een volledig en autonoom besluit van de Vlaamse Executieve om te vormen.

2. De ruime machtiging die door de artikelen 48 en 57, § 1, van de Stedebouwwet van 29 maart 1962 aan de Koning, thans de Executieve, is toegekend, verzet er zich niet tegen dat - zoals de bedoeling van de Vlaamse Executieve zou zijn - alle publiekrechtelijke rechtspersonen aan de bedoelde bijzondere regeling worden onderworpen.

Vraag is of dit opzet naar behoren wordt bereikt met de thans gebruikte formule die erin bestaat de betrokken publiekrechtelijke personen vooral per soort van instellingen of diensten aan te wijzen. Deze werkwijze heeft immers het na-deel dat, enerzijds, niet met voldoende zekerheid kan worden

uitgemaakt of in de ontworpen lijst inderdaad alle publiekrechtelijke rechtspersonen zijn opgenomen (zijn bijvoorbeeld de Franse Gemeenschap, het Waalse en het Brusselse Gewest, de Nationale Investeringsmaatschappij, de Nationale Maatschappij voor de herstructurering der nationale sectoren en dergelijke bedoeld ?), anderzijds sommige instellingen onder verschillende categorieën kunnen ondergebracht worden : de regieën horen zowel thuis onder 3° (publiekrechtelijke organismen van categorie A) als onder 4° (gepersonaliseerde besturen). Om dit dubbel euvel te verhelpen, kan het volstaan de ontworpen opsomming te vervangen door een algemene bepaling waarbij alle publiekrechtelijke rechtspersonen aan de bijzondere regeling van de artikelen 48 en 57, § 1, van de Stedebouwwet onderworpen worden. Ter intentie van het bestuur kan dan bij omzendbrief een meer exhaustieve lijst worden opgesteld die het voordeel biedt dat hij, naargelang van de noodwendigheden, kan aangevuld of gewijzigd worden.

Mocht het evenwel - in strijd met hetgeen aan de Raad van State is meegedeeld - de bedoeling van de Vlaamse Executieve zijn bepaalde instellingen of diensten toch buiten die bijzondere regeling te houden, dan dient erop gewezen dat de Stedebouwwet de Executieve niet ontslaat van de verplichting om opnemings of uitsluiting op objectieve criteria te gronden.

3. Indien de Executieve het ontwerp in zijn huidige vorm wenst te handhaven, dan dient met volgende bijzondere opmerkingen rekening te worden gehouden.

.../...

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.AANHEF.

De eerste drie leden van de aanhef worden beter vervangen door de volgende verwijzingen :

"Gelet op de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, inzonderheid de artikelen 48, 54, § 3, en 57, § 1, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970;

Gelet op het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning, inzonderheid artikel 1;".

Artikel 1.

De inleidende zin van het nieuwe artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 ware beter gesteld als volgt :

"Artikel 1.-

Voor het Vlaamse Gewest zijn de publiekrechtelijke rechtspersonen voor wie het lid van de Vlaamse Executieve dat voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw bevoegd is of diens gemachtigde de door de artikelen 44 en 56 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw voorgeschreven vergunningen afgeeft :

..."

Indien het de bedoeling is de Franse Gemeenschap en het Brusselse Gewest, alsmede de instellingen die eronder ressorteren, in de opsomming op te nemen, schrijve men in 1° : "... de Gemeenschappen en de Gewesten alsmede de instellingen die eronder ressorteren; ...". Indien op die suggestie wordt ingegaan, mag het 5° vervallen.

Alhoewel de O.C.M.W.'s en de kerkfabrieken openbare instellingen zijn en als dusdanig in 4° worden beoogd, kan het, gelet op de rechtspraak van de Raad van State (zie de arresten nr. 15.592 van 1 december 1972 inzake C.O.O. Brussel en nr. 16.390 van 30 april 1974 inzake gemeente Proven) en om elke twijfel uit te sluiten, aanbeveling verdienen ze te vernoemen in fine van 1° : "... de gemeenten; de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de verenigingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; de kerkfabrieken".

+

Gelet op artikel 72, § 1, van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, schrijve men in 2° : "de Franse en de Nederlandse commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie evenals de verenigde commissies".

+

Aan de Raad van State is meegedeeld dat het 3° ertoe strekt alle instellingen aan te wijzen die onderworpen zijn aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Het ware dan ook eenvoudiger te stellen :

.../...

"3° de instellingen van openbaar nut onderworpen aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut".

Indien de Executieve niettemin de vermelding van de onderscheiden categorieën wenst te behouden, dient erop gewezen dat artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 431 van 5 augustus 1986 tot wijziging van de wet van 16 maart 1954, die instellingen thans in vier categorieën, met name A, B, C en D, heeft ingedeeld.

+

Het 4° somt alle vormen van dienstgewijze gedecentraliseerde diensten op. Zoals gezegd zijn sommigen begrepen in het 3°; van andere instellingen kan niet met voldoende zekerheid worden uitgemaakt of zij al dan niet in 4° zijn bedoeld. Men denke bijvoorbeeld aan de Nationale Investeringsmaatschappij, de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren e.a.

+

Uit 6° volgt dat de vrije universiteiten of de vrije instellingen voor universitair onderwijs, die het vereiste van de publiekrechtelijke rechtspersoonlijkheid niet bezitten, voor de bijzondere regeling niet in aanmerking komen. Betwist blijft uiteraard de situatie van de Universitaire Instelling Antwerpen en van het Limburgs Universitair Centrum.

+

.../...

Tenzij zulks strijdt met de bedoeling van de Executieve, schrijve men in 7° : "... de gewestelijke investeringsmaatschappijen".

+

Onder 9° is niet duidelijk of met de uitdrukking "de internationale organisaties waarvan de Belgische Staat de rechtspersoonlijkheid heeft erkend" ook de internationale organisaties worden bedoeld die tot stand gebracht zijn door verdragen die alleen de instemming van de Gemeenschappen hebben gekregen en moesten krijgen. Men schrijve veeleer : "... de internationale organisaties met publiekrechtelijke rechtspersoonlijkheid".

De kamer was samengesteld uit

de Heer	:	H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	:	J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	:	S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	:	S. FREDERICQ,	assessoren van de
		G. SCHRANS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	M. BENARD,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. BENARD.

H. COREMANS.